A° 1934. N° 46.

PUBLICATIEBLAD.

VERORDENING *van den 30sten Juni 1934, regelende de uitoefening van de tandheelkunst.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is de uitoefening van de tandheelkunst te regelen.

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad en gelet op de tweede zinsnede van art. 50 van het Regeeringsreglement van Curaçao, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

Tot de uitoefening der tandheelkundige praktijk zijn, behalve de toegelaten geneeskundigen, uitsluitend bevoegd zij, die:
a. in het bezit zijn van een in Nederland of Nederlandsch-Indië afgegeven diploma als tandarts;
b. voor de in artikel 33 der Gezondheidsverordening (P. B. 1917, No. 44) genoemde examencommissie het examen als tandheelkundige met goed gevolg hebben afgelegd.

Artikel 2.

Het in artikel 1 onder b. bedoeld examen wordt niet afgenomen, dan na overlegging van:
1o. een geboorteakte, of bij gebreke daarvan, van een getuigschrift, waaruit blijkt, dat de candidaat den leeftijd van 21 jaren heeft bereikt;
2o. hetzij een geldig aan een buiten Nederland of Nederlandsch-Indië gevestigde universiteit of hoogeschool, dan

wel in Suriname afgegeven diploma als tandheelkundige, hetzij het bewijs, dat de candidaat gedurende ten minste vier jaren door een of meer bevoegde, in Curaçao gevestigde en praktizeerende tandartsen of tandheelkundigen is opgeleid, vergezeld van een schriftelijke verklaring van deze(n) tandarts(en) of tandheelkundige(n), dat hij door hem (hen) bekwaam en geschikt wordt geacht om de tandheelkundige praktijk uit te oefenen;

3o. het bewijs, dat voor dit doel het bedrag van vijftig gulden in 's Lands kas is gestort.

Het onder 3o. bedoeld bewijs geeft het recht zich tweemaal voor het afleggen van het examen aan te melden, echter niet later dan twee jaar na de gedane storting.

Artikel 3.

Aan hem, die met goed gevolg het in artikel 1 onder b. bedoeld examen heeft afgelegd, wordt door de daarin genoemde commissie een akte van bevoegdheid uitgereikt.

Artikel 4.

Het is aan een tandarts of tandheelkundige, als in artikel 1 bedoeld, verboden in Curaçao de praktijk als zoodanig uit te oefenen, alvorens door den Gouverneur tot de uitoefening er van te zijn toegelaten.

Artikel 5.

De Gouverneur kan, den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst gehoord, indien op een eiland buiten Curaçao behoefte bestaat aan tandheelkundige hulp, met afwijking van het bepaalde bij art. 1, aan personen, die den leeftijd van 21 jaar bereikt hebben en een of meer getuigschriften hebben overgelegd, waaruit blijkt, dat zij met goed gevolg eene opleiding tot tandheelkundige hebben genoten, toelating verleenen tot de uitoefening van de tandheelkundige praktijk op dat eiland.

Eene toelating, als in dit artikel bedoeld, moet telkenjare aan den Gouverneur worden aangevraagd en kan te allen tijde door den Gouverneur, den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst gehoord, worden ingetrokken.

Artikel 6.

Het is aan een tandarts of tandheelkundige, als in artikel 1

of 5 bedoeld, verboden de praktijk als zoodanig uit te oefenen, alvorens:

1o. zijne akte van bevoegdheid, of in het geval, bedoeld bij artikel 5, zijne toelating door den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst voor gezien is geteekend;
2o. op het eiland Curaçao in handen van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst en op een der andere eilanden in handen van den betrokken Gezaghebber den volgenden eed (belofte) te hebben afgelegd:

„Ik zweer (beloof), dat ik de tandheelkunst volgens de „daarop wettelijk vastgestelde bepalingen naar mijn beste „weten en vermogen zal uitoefenen en dat ik aan niemand „zal openbaren wat in die uitoefening als geheim mij is toe„vertrouwd of te mijner kennis is gebracht, tenzij mijne ver„klaring als getuige of deskundige door den rechter gevor„derd, of ik anderszins tot het geven van mededeeling door „de wet verplicht worde.

„Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig! (Dat beloof ik)".

Artikel 7.

Onder uitoefening der tandheelkundige praktijk, als bedoeld in artikel 1, wordt verstaan:

a. de plaatselijke behandeling
   1o. van ziekten van de tanden;
   2o. van de tandkassen en van het tandvleesch, voor zoover die afhankelijk zijn van de ziekten van de tanden;
   3o. van de anomaliën van den stand der tanden;
b. de toepassing van de tandprothese.

Aanwending van algemeen gevoelloos makende middelen en het voorschrijven van inwendige geneesmiddelen, alsmede het afleveren van geneesmiddelen is den tandarts of tandheelkundige verboden.

Artikel 8.

Alleen de tandarts of de tandheelkundige, tot de uitoefening der tandheelkundige praktijk toegelaten, mag binnen de grenzen zijner bevoegdheid in het openbaar aankondigen, dat hij de tandheelkundige praktijk uitoefent en een titel voeren, die hem als zoodanig aan het publiek aanwijst.

De titel van tandarts mag alleen gedragen worden door hen, die in het bezit zijn van een wettig Nederlandsch of Nederlandsch-Indisch diploma van tandarts.

Alle anderen tot de tandheelkundige praktijk toegelaten,

mogen alleen den titel voeren van „tandheelkundige" of (en) den titel aan hun diploma verbonden.

Artikel 9.

Voor zoover het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao er niet in voorziet, wordt overtreding van eenige bepaling van deze verordening gestraft met geldboete van ten hoogste één honderd gulden.

De feiten bij deze verordening strafbaar gesteld worden beschouwd als overtredingen.

Slot- en Overgangsbepalingen.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging.

Met ingang van dien dag vervalt de verordening van den 13n Juli 1887 (P. B. No. 22), regelende de uitoefening der tandheelkunst in de kolonie Curaçao, zooals deze sedert is gewijzigd.

Gegeven te Willemstad, den 30sten Juni 1934

VAN SLOBBE.

De Gouvernements-Secretaris,

GRONEMEIJER.

Uitgegeven den 2den Juli 1934.
De Gouvernements-Secretaris,
GRONEMEIJER.